

عوامل موثر بر رسوبگذاری و مورفولوژی رودخانه سیستان

علیرضا عرب، کارشناس ارشد زمین شناسی مهندسی، آب منطقه ای سیستان و بلوچستان
حسین میرشکار، دانشجوی کارشناس ارشد عمران- سازه، آب منطقه ای سیستان و بلوچستان

چکیده:

بررسی مورفولوژی رودخانه سیستان در بازه مورد بررسی نشاندهنده این واقعیت است که رودخانه سیستان رودخانه مئاندری توسعه یافته ای با ضریب سینوسی ۱.۱۶۵ می باشد. ازدید زمین شناسی، وجود لایه ها و عدسی های ماسه ای در بین طبقات سیلت و رس درکناره های رودخانه از عوامل موثر در افزایش فرسایش کناره های رودخانه می باشد. مهمترین عوامل موثر بر رسوبگذاری و مورفولوژی رودخانه سیستان عبارتند از: عوامل انسانی، شیب بسیار پایین رودخانه و بار رسوبی زیاد و فرسایش باد می باشد.

واژگان کلیدی: رودخانه سیستان، رسوبگذاری، مورفولوژی، باد های ۱۲۰ روزه

مقدمه:

رودخانه ها تحت تاثیر عوامل مختلفی مانند ویژگی های زمین شناسی، هیدرولوژیکی و نحوه بهره برداری از آنها در معرض تغییر و تحول می باشند. پدیده فرسایش و رسوب رودخانه ها از دیدگاه های مختلف اهمیت دارد، از جمله می توان نقش آن در کاهش عمر مفید مخازن سدها، پل ها، سازه های احداث شده در طول مسیر رودخانه و همچنین تاثیرات آن روی ریخت شناسی رودخانه و تغییرات بستر را نام برد.

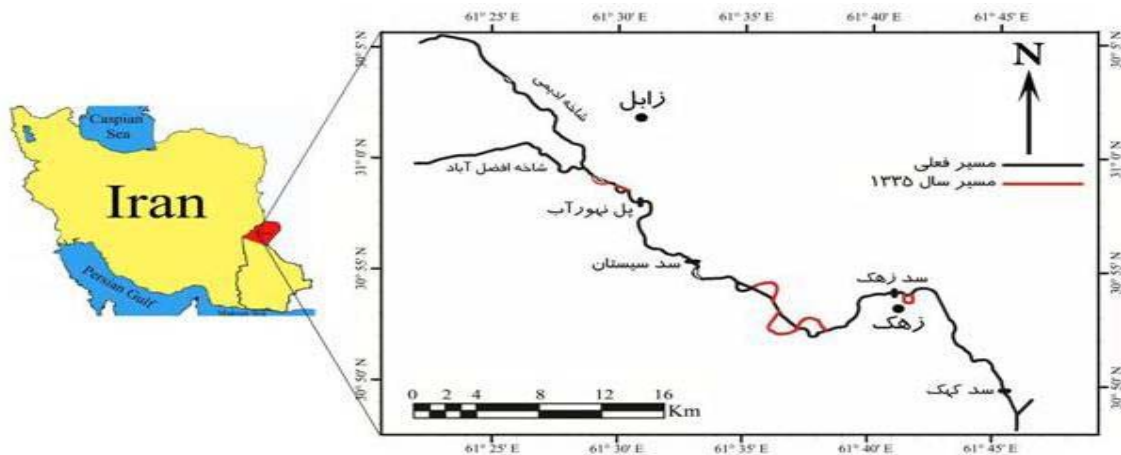
در این پژوهش سعی بر این است نسبت به بررسی عوامل تاثیر گذاری بر رسوبگذاری و مورفولوژی رودخانه سیستان اقدام گردد. ابزار اصلی تحقیق را عکس های هوایی سال های ۱۳۳۵ و ۱۳۸۰ و نیز تصاویر ماهواره ای ETM و نقشه های توپوگرافی و زمین شناسی منطقه تشکیل می دهند.

محدوده مورد مطالعه:

ناحیه سیستان به شکل یک برون زدگی مثلثی در شرق کشور، بروی نقشه های موضوعی دیده می شود. این منطقه با مرکزیت شهر زابل و مساحتی بالغ بر ۱۵۱۹۷ کیلومتر مربع، در ناحیه شمال شرقی استان سیستان و بلوچستان، در جلگه ای پست و تقریبا هموار، در منتهی الیه مرز شرقی کشور پهناور ایران قرار دارد. رودخانه سیستان، در جنوب شرقی دشت سیستان در مرز ایران و افغانستان از رودخانه هیرمند منشعب شده و در محدوده جغرافیایی ۳۰ درجه و ۴۰ دقیقه تا ۳۰ درجه و ۵۵ دقیقه عرض شمالی و ۶۱ درجه و ۲۵ دقیقه تا ۶۱ درجه و ۴۵ دقیقه طول شرقی طی مسیر نموده و سپس به دوشاخه ادیمی و افضل آباد منشعب شده و در ادامه (پس از طی مسافتی حدود ۷۲ کیلومتر از مرز ایران و افغانستان) به دریاچه هامون هیرمند می ریزد (شکل ۱).

روش تحقیق

در این مطالعات پس از جمع آوری اطلاعات و بررسی عکس های هوایی و تصاویر ماهواره ای منطقه (در بازه زمانی ۱۳۳۵ تا کنون) نسبت به تهیه نقشه تغییرات بستر رودخانه اقدام و در ادامه رودخانه به بازه های همگن تقسیم شده و نسبت به بررسی های صحرائی، برداشت پروفیل های عرضی رودخانه و سپس داده های مورفولوژی رودخانه نظیر شاخص های ضریب خمیدگی و زاویه مرکزی در قالب نرم افزارهای Arc GIS و Autocad تجزیه و تحلیل شده اند. در ادامه بر اساس نتایج حاصله نقش عوامل موثر بر تغییرات مورفولوژیکی رودخانه بررسی شده است.

شکل شماره (۱): موقعیت رودخانه سیستان و شاخه های انتهایی آن (حافظی مقدس وهمکاران، ۱۳۹۰)

شاخص های مورفیک رودخانه سیستان

در این مطالعات به منظور بررسی و تعیین شاخص های مورفیک پایدار، براساس پیمایش های صحرایی و بکارگیری روش کیفی و استفاده از تصاویر ماهواره ای، تعداد ۴۴ قوس رودخانه سیستان در ۶ بازه (از سد کهک تا دریاچه هامون) انتخاب شدند. سپس پارامتر های مورفیک هر استخراج و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. براساس این نتایج میانگین شاخص های مورفیک رودخانه به شرح جدول ۱ می باشد. ضریب خمیدگی رودخانه سیستان حدود ۱/۱۶ می باشد که بیانگر بالابودن نسبت پیچ و خم رودخانه یا به عبارتی سینوسی بودن رودخانه است (Petts, G.E. et al., 1986).

عوامل موثر بر رسوب گذاری و مورفولوژی رودخانه سیستان :

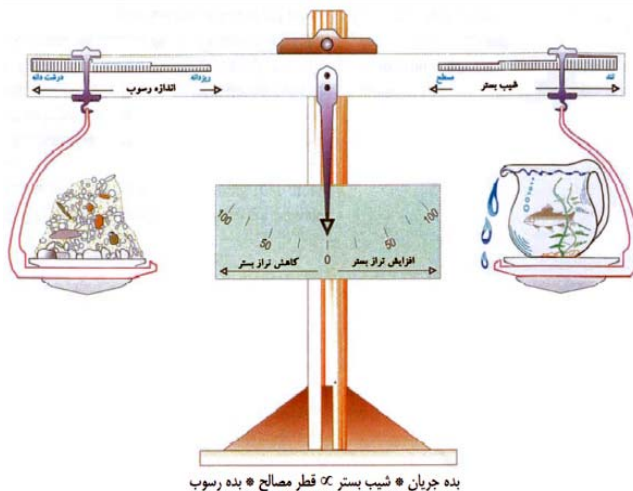
طبق نظر لین (Lane, 1983) عوامل گوناگونی در رفتار یک رودخانه موثر هستند. برخی از این عوامل مستقیماً در ریخت شناسی موثر بوده و برخی دیگر نیز از طریق ارتباط با عوامل دیگر تاثیرگذار می باشند. مهم ترین این عوامل عبارتند از: بده جریان، مواد کناره و بستر، شیب طولی، بار رسوب رودخانه، پوشش گیاهی، زبری بستر، شرایط زمین شناسی منطقه و اقدامات انسانی. لین اظهار داشته که تمامی عوامل فوق مستقل نبوده، بلکه برخی از آنها، کم یا زیاد، به عوامل دیگر وابسته هستند. به عنوان مثال ارتباط مابین شیب طولی و بار رسوب با مقاومت بستر و کناره رودخانه در برابر جریان، بسیار قوی و پیچیده است. یک رودخانه تحت تاثیر رژیم بده - رسوب و هندسه هیدرولیکی آن ممکن است در بازه های مختلف در حالت کف کنی (کاهش تراز بستر) و یا رسوب گذاری (افزایش تراز بستر) باشد. شکل ۲ به صورت شماتیک تاثیر پذیری شیب بستر (تغییر نیمرخ طولی و وقوع فرسایش و رسوب گذاری) از بده جریان، قطر مصالح و بده رسوب را براساس تحلیل کیفی لین نشان می دهد (Thompson and Turk, 1994).

بده جریان

متوسط دبی سالانه رودخانه سیستان در محل سد کهک ۶۹/۴ مترمکعب در ثانیه، حداکثر وحدافل آن نیز به ترتیب ۱۴۱ و ۱/۱۰ مترمکعب در ثانیه است. همچنین ضریب تغییرات آن ۰/۵۳ می باشد (مهندسین مشاور آساران ۱۳۸۶). تغییرات قابل ملاحظه آب جاری رودخانه موجب گردیده ۷۰ درصد آورد سالیانه رودخانه در طول ماه های اسفند تا اردیبهشت رخ دهد (مهندسین مشاور پارس کنسولت، ۱۳۷۹) لذا رودخانه دارای رژیم سیلابی می باشد که در آن سیلاب های شدید و استثنایی بسیار زیاد دیده می شود این خصوصیت موجب ایجاد بستر عریض رودخانه سیستان گردیده است.

جدول ۱: مشخصه های هندسی رودخانه سیستان

کل مسیر مورد مطالعه	بازه ششم (شاخه ادیمی تا دریاچه هامون)	بازه پنجم (شاخه افضل آباد تا دریاچه هامون)	بازه چهارم (پل نهرآب تا ابتدای دو شاخه شدن)	بازه سوم (سد سیستان تا پل نهرآب)	بازه دوم (سد زهک تا سد سیستان)	بازه اول (سد کهک تا سد زهک)	بازه
۱.۱۶۵	۱.۱۷	۱.۲۲	۱.۰۸۷	۱.۱۸۱	۱.۲۰	۱.۱۳	متوسط S (ضریب پیچشی)
سینوسی	سینوسی	سینوسی	سینوسی	سینوسی	سینوسی	سینوسی	نوع بازه براساس سینوسیته
۱۵.۳۶۲	۱۱.۲۲	۱۴.۴۵	۲۰.۷	۱۸.۴۷	۱۲.۹۵	۱۴.۳۸	متوسط R/B (شعاع نسبی)
پایدار	پایدار	پایدار	پایدار	پایدار	پایدار	پایدار	نوع بازه براساس شعاع نسبی
۱۱۲.۷۵	۱۱۴.۵۵	۱۲۵.۵	۱۰۳.۲۵	۱۱۳.۸۰	۱۱۹.۴۴	۱۰۰	متوسط زاویه مرکزی (A)
مئاندري توسعه یافته	مئاندري توسعه یافته	مئاندري توسعه یافته	مئاندري توسعه یافته	مئاندري توسعه یافته	مئاندري توسعه یافته	مئاندري توسعه یافته	نوع بازه براساس زاویه مرکزی

شکل (۲): شماتیک رابطه کیفی لین بین متغیرهای اصلی جریان و رسوب رودخانه

(Lane, E.W., 1983)

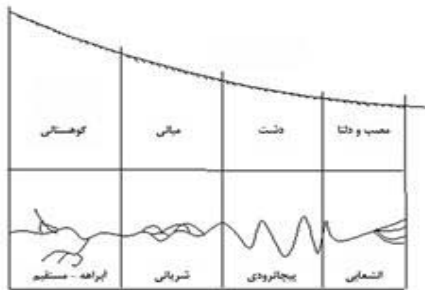
شکل (۳): شسته شدن لایه ماسه ای توسط آبهای جاری و معلق شدن و ریزش طبقات سیلنتی-رسی به علت فرسایش لایه زیرین ماسه ای

مواد بستر وکناره

مواد کف وکناره رودخانه نقش موثری در تغییرات ریخت شناسی رودخانه ایفا می کند. رودخانه های با مواد بستری ریزدانه نسبت به تغییرات بده و بار رسوبی حساسیت بیش تری از خود نشان می دهند وضعیت کف در رودخانه های با بستر ماسه ای (Sand Bed Rivers) شدیداً تحت تاثیر شرایط جریان می باشد به همین دلیل نهشته های رسوبی در رودخانه های بستر ماسه ای ناپایدارند (Henderson, F.M., 1966).

بررسی رودخانه سیستان نشاندهنده بستری ماسه ای و کناره هایی باتوالی رسوبات لایه ای سلیتی-رسی ولایه ها و عدسی های ماسه ای ریز دانه که فاقد چسبندگی بوده و با سیلاب های مختلف، مقداری از ماسه ها ریزش کرده و سبب می شود تا قسمت های فوقانی فرو بریزد می باشد. لذا مواد بستر و کناره های رودخانه از عوامل موثر در مورفولوژی رودخانه در بازه مورد مطالعه می باشند و سبب فرسایش کناره ها و توسعه پیچان رودها می گردد (شکل ۳).

شیب طولی رودخانه

در مصب رودخانه ها و محدوده دلتا به علت این که شیب بستری کمی کم و میزان مواد ریز دانه زیاد است، پدیده تغییرمسیرشدت می یابد (Petts, G.E. et al, 1986). شکل ۴ نحوه تغییرات شیب، نیمرخ کف و شکل مسطحه رودخانه را در طول مسیر آن نشان می دهد.

شکل (۴): نحوه تغییرات نیمرخ طولی و شکل مسطحه رودخانه در طول مسیر (وزارت نیرو، ۱۳۹۲)

میزان شیب عمومی رودخانه سیستان در حدود ۰/۲ تا ۰/۶ در هزار عنوان گردیده است (حسن پور، ۱۳۷۹، مهندسین مشاور تهران سحاب، ۱۳۷۱ و احمري وهمکاران، ۱۳۸۰). ذرات تشکیل دهنده بستر رودخانه نیز عمدتاً بسیار دانه ریز بوده و عمدتاً

در محدوده ماسه ریز، رس و لای قرار دارد. بر اساس رابطه کیفی لین باتوجه به شیب اندک رودخانه و رسوبات دانه ریز، رودخانه رسوبگذار محسوب می گردد و از طرفی به علت بار زیاد رسوبی رودخانه نیاز به اتلاف انرژی جهت رسوب گذاری دارد لذا در مسیر بازه مورد مطالعه که دشت های سیلابی یا دلتای رودخانه می باشد رودخانه با افزایش چم طول خود را زیاد و امکان ته نشست مواد دانه ریز را فراهم می آورد.

بار رسوب رودخانه

غلظت بارمعلق جریانات سیلابی این رودخانه در حدود ۱۰ تا ۵۰ گرم در لیتر است. بر این اساس، رودخانه سیستان جزء رودخانه های نادر دنیا محسوب می شود (مهندسین مشاور تهران سحاب ۱۳۷۱). شیب کم بستر رودخانه سیستان و اثرات منفی ساخت سدهای زهک و کهنک میزان رسوبگذاری را افزایش داده است (حسن پور، ۱۳۷۹).

شیب هیدرولیکی رودخانه سیستان بسیار اندک و حدود ۰/۰۰۰۰۲ تا ۰/۰۰۰۰۶ و از طرف شرق به غرب است. لذا رسوبات همراه این رودخانه عموماً ذرات سیلت، رس و ماسه ریزدانه است که افتادگی دشت سیستان را در این محل پر نموده است. در مناطق دلتایی (بازه مورد مطالعه) به دلیل رسوبگذاری، بستر رودخانه به تدریج بالایی آید، به گونه ای که سطح جریان سیلابی از سطح زمین طبیعی اطراف بیش تر می گردد. طبعاً حفاظت بستر و اراضی رودخانه با سیل بندهای خاکی (گوره ها) صورت می گیرد که به تدریج مرتفع تر ساخته می شوند یا ترفیع می گردند. بالاخره در یک سیلاب بزرگ گوره ها شکافته شده و آب خط القعر جدیدی را به عنوان مسیر جدید انتخاب می کند و فرآیند بالا آمدن تدریجی بستر این مجرای جدید مجدداً آغاز می گردد. مگر آن که با وسایل و پروژه های مهندسی امروزی مجدداً رودخانه به مجرای اصلی برگردانده شود.

اقدامات انسانی

در طول رودخانه سیستان ازمرز کشور افغانستان تا مصب دریاچه هامون تعداد زیادی سازه بر روی رودخانه ساخته شده است که مهمترین آنها سد های کهک، سیستان و پل نهرآب می باشند همچنین سازه های طولی جهت جلوگیری از فرسایش کناره ها در نقاط مختلف رودخانه بسته به اهمیت نقاط ساخته شده است (شکل ۵).

سد کهک و سازه کافر دم در ابتدای محدوده مطالعاتی و در فاصله حدود ۲/۴ کیلومتری از محل انشعاب رودخانه سیستان از رودخانه هیرمند قرار دارند. این سازه ها جهت کنترل سیلاب های ورودی از رودخانه هیرمند به سیستان احداث گردیده اند اما بعنوان مانعی در مسیر عبور ماسه بادی موجب گردید تا در بالادست و پایین دست آنها حجم زیادی ماسه بادی انباشته شود. (شکل ۶، سمت راست). همچنین این سازه ها موجب کاهش پایداری و تخریب دیواره سمت چپ شده است (شکل ۶، سمت چپ). عدم

توجه به حفظ و پایداری و کنترل فرسایش توده ای دیواره موجب گردیده که بخش زیادی از رسوبات بالادست سد از (شکل ۵): نمایی از مهمترین تاسیسات ساخته شده بر رودخانه سیستان (Delft Hydraulics, 2006)

این طریق تامین گردد و موجب گردیده که عرض واقعی رودخانه بطور قابل توجهی کاهش یابد و موجب کاهش سرعت جریان و در نتیجه برگشت آب به سمت بالادست و افزایش تراز بستر رودخانه بواسطه رسوبگذاری گردد (شکل ۷). سد سیستان باعث کاهش سرعت جریان در بالادست و فراهم شدن فرصت ته نشینی رسوبات در این بازه می گردد (اشکال ۹ و ۸). احداث پل ها به طور عمد ه موجب کاهش عرض مقطع جریان گردیده و از این رو سرعت جریان در این بازه افزایش یافته و با افزایش ظرفیت حمل رسوب، بستر رودخانه در اطراف پایه های پل در اثر فرسایش دچار پایین افتادگی می گردد. از طرفی رسوب حاصل از فرسایش به پایین دست منتقل گردیده و شکل گیری انباشته های رسوبی را سبب می گردد. تشکیل انباشته های رسوبی مشخصه های هندسی رودخانه را دچار تغییر می نماید. در مواردی نیز در اثر وقوع سیل برگشت آب در بالادست پل شکل می گیرد که موجب کاهش سرعت جریان شده و انباشته شدن مواد رسوبی را در بالا دست سبب می گردد (بهراری، ۱۳۷۸) (شکل ۱۰). سازه های طولی که با هدف مهار سیلاب و حفاظت دیواره های ساحلی رودخانه در مقابل نیروی برشی و فرسایشی جریان آب ساخته شده اند در منطقه مورد مطالعه عمدتاً شامل گوره ها می باشد. خاکریزهای سیل بند یا گوره ها، برای مقابله با خطر طغیان و سیلاب رودخانه سیستان بسیار مناسب می باشند ساخت خاکریزها، بطور محسوسی موجب کاهش مقطع جریان رودخانه سیستان گردیده است. نکته قابل توجه در منطقه مورد مطالعه آن است که حجم زیادی از رسوبات لایروبی شده رودخانه سیستان در ساخت این گوره ها بکار می روند. همچنین بر اثر وزش بادهای شدید در منطقه مجدداً به کانال رودخانه بازگشته و سبب افزایش تراز بستر رودخانه می شوند. این پدیده باعث آبشستگی و فرسایش توده ای لایه های مجاور (شکل ۱۱).

حتی خود خاکریزهای مجاور رودخانه شده و موجب تغییر در ساختار ریخت شناسی رودخانه گردیده است (حافظی مقدس، ۱۳۹۱).

شکل (۶): سمت راست: انباشت رسوبات در بالادست کافردم کهنک، سمت چپ: فرسایش توده ای کناره سمت چپ رودخانه در بالادست سد کهنک

شکل (۸): تصویر ماهواره ای سد سیستان و انباشت رسوبات در مخزن آن

شکل (۷): رسوبگذاری در ابتدای رودخانه سیستان (محل انشعاب از رودخانه هیرمند)

شکل (۹): سمت راست، نمایی از پایین دست سد سیستان و مصالح دانه درشت جهت جلوگیری از فرسایش پاشنه سد، سمت چپ نمایی از بالا دست سد سیستان و انباشت رسوبات در مخزن آن

باد

باد یکی از فرایندهای فعال شکل زایی در خاور ایران است (علایی طالقانی، ۱۳۸۴). بادهای ۱۲۰ روزه ازمعروف ترین سیستم های وزشی مقیاس متوسط نیمکره شمالی می باشد که اثرات آنها در بخش های شرقی ایران، غرب و جنوب افغانستان و شمال پاکستان قابل مشاهده است. منطقه سیستان با بیش از 166 روز توام با گرد و غبار، از کانون های

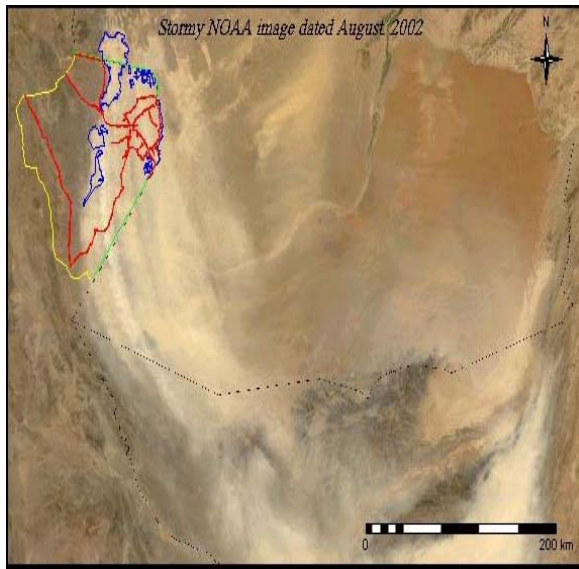
شکل (۱۰): اثر پل نهراب بر مورفولوژی و رسوبگذاری رودخانه سیستان، الف) تصویر ماهواره ای از پل نهراب و اثرات ریختاری آن بر رودخانه (فرسایش در بالادست و رسوب گذاری در پایین دست)، ب) محافظت پایه های پل نهراب با صفحات فلزی

شکل (۱۱): فرسایش توده ای خاکریزهای (گوره ها) ساحل رودخانه سیستان (حافظی مقدس، ۱۳۹۱).

اصلی آلودگی گرد و غباری در کشور است که از این نظر با کانون های اصلی خاورمیانه (جنوب خلیج فارس، جنوب عراق و شرق عربستان) قابل مقایسه می باشد (خسروی، ۱۳۸۷).

نتایج بررسی های دورسنجی نشان داده است که محل های اصلی شروع برداشت ماسه های بادی در منطقه سیستان در سه ناحیه پایین دست و نزدیک به ورودی رودخانه فراه رود به هامون صابری، لبه غربی هامون در ابتدای محل اتصال هامون سابوری به هیرمند و در انتها لبه غربی هامون می باشد و در مسیر

شکل (۱۲): تصویر ماهواره ای NOAA مربوط به طوفان آگوست ۲۰۰۲، (تصویر از مهندسین مشاور آیساران، ۱۳۸۲).

خود خاک های اراضی شخم خورده نیز به آن افزوده می شود و حجم انبوهی از ماسه و گرد و غبار منطقه ای وسیع از خاک ایران و کشور افغانستان را فرا می گیرد (شکل ۱۲).

بادهای ۱۲۰ روزه عامل فرسایش خاک، پرکردن نهرها و کانال های آبرسانی و، در عین حال تعدیل درجه حرارت در تابستان می باشند. تپه های ماسه ای حاصل از تجمع تلماسه ها و همچنین گوره های اطراف رودخانه سیستان، بر اثر وزش باد به داخل کانال رودخانه سیستان رانده شده و در نتیجه فرسایش می یابند. این موارد در نهایت موجب افزایش تراز بستر رودخانه و تهدید زمین های کشاورزی

وروستاهای مجاور می گردند. در نتیجه این عوامل با شرایط سیلابی شدن رودخانه در تغییر مسیر رودخانه از گذشته تا حال نقش داشته اند.

نتیجه گیری

عوامل متعدد و مهمی بر تغییرات رسوبگذاری و مورفولوژی رودخانه سیستان موثر است. ازدید زمین شناسی، وجود لایه ها و عدسی های ماسه ای در بین طبقات سیلت و رس درکناره های رودخانه از عوامل موثر در افزایش فرسایش کناره های رودخانه می باشد. ژئومورفولوژی دشت سیستان نشاندهنده آن است که دشت بر دلتای رودخانه هیرمند واقع است. بررسی مورفولوژی رودخانه سیستان در بازه مورد بررسی نشاندهنده این واقعیت است که رودخانه سیستان رودخانه مئاندری توسعه یافته ای باضریب سینوسی ۱.۱۶۵ می باشد.

مهمترین عوامل موثر بر رسوبگذاری و مورفولوژی رودخانه سیستان عبارتند از:

عوامل انسانی: ساخت سازه هایی چون سد های انحرافی کوهک، زهک، سیستان و پل هایی همچون نهرآب و سازه های طولی موجب تغییرات فحاش هیدرولیکی و رسوبگذاری و مورفولوژی رودخانه گردیده است. شیب بسیار پایین رودخانه و بار رسوبی زیاد: شیب و بار رسوبی از عوامل مهم تعادل در رودخانه ها می باشند و اثرات این دو پارامتر خود را در مورفولوژی رودخانه نشان می دهد. رسوبگذاری زیاد رودخانه موجب شده به تدریج بستر رودخانه در تراز بالتر از زمین های مجاور قرار بگیرد و پس از هر سیلاب بزرگ مجرای جدیدی برای خود بیابد.

فرسایش باد: فرسایش و رسوبگذاری باد کلیه عوامل رسوبگذاری و مورفولوژی رودخانه و دشت سیستان را تحت تاثیر خود قرار داده است و در موارد متعدد موجب پرشدن کانال رودخانه و سایر عوامل گردیده است که این خصوص تحقیقات زیادی توسط محققین مختلف تا کنون انجام پذیرفته است.

مراجع:

۱. احمدی، ح.، تجریشی، م. و ترابی، س.ا.، ۱۳۸۰، مطالعات فرآیند رسوب گذاری در رودخانه سیستان، سومین کنفرانس هیدرولیک ایران، دانشکده فنی دانشگاه تهران، ص.ص. ۱۹۳-۱۸۳.
۲. بهادری، ف.، ۱۳۷۸، اصول و مبانی برداشت شن و ماسه از رودخانه ها، دفتر مهندسی رودخانه ها و سواحل شرکت مدیریت منابع آب ایران.
۳. حافظی مقدس، ن.، سلوکی، ح.ر.، جلیلود، ر.، رهنما، ا.د.ج.، ۱۳۹۱، مطالعه ژئومورفولوژی مهندسی رودخانه سیستان، فصلنامه زمین شناسی کاربردی، سال ۸، شماره ۱.
۴. حسن پور، ف.، ۱۳۷۹، تشخیص نقاط بحرانی رسوبگذاری و تعیین بازه های بهینه لایروبی توسط مدل های ریاضی (مطالعه موردی رودخانه سیستان)، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس تهران.
۵. خسروی، م.، ۱۳۸۷، تحلیل فضایی آلاینده های گرد و غباری ناشی از بادهای ۱۲۰ روزه سیستان با استفاده از داده های سنجنش از ودرود (دوره ۲۰۰۸-۲۰۰۱)، مجموعه مقالات یازدهمین همایش بهداشت محیط ایران، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان.
۶. علایی طالقانی، م.، ۱۳۸۴، ژئومورفولوژی ایران، نشر قومس.
۷. مهندسین مشاور تهران سحاب، ۱۳۷۱، طرح بهره برداری بهینه آب رودخانه ی هیرمند، وزارت نیرو، معاونت آب.
۸. وزارت نیرو، ۱۳۹۲، راهنمای شکل هندسی مقطع و راستای رودخانه، دفتر مهندسی معیارها فنی آب و آبفا، نشریه شماره ۶۴۳.
9. Delft Hydraulics WRI, 2006, Integrated water resources management for the Sistan closed inland delta Iran, WRI, Iran.
10. Henderson, F.M., 1966, Open Channel Flow, MacMillan Publishing CO., New York, NY.
11. Lane, E.W., 1983, The Importance and Fluvial Morphology in Hydraulic Engineering in River Mechanics, Vol II, Ch20, for Colorado, USA, P230.
12. Petts, G.E. et al, 1986, Historical Change Large Alluvial River, John Wiley and Sons, P 324
13. Schumm, S.A., 1984. Channel Morphology, Symposium on River Meandering-June 1984, Colorado State University, Fort Collins Colorado, Pp 250-260.
14. Shen, H.W., 1984, River and Related problems, Symposium on River Meandering-June 1984, Colorado State University, Fort Collins Colorado, P 34.
15. Simons, D.B., 1971, River and channel Morphology, Fort Collins Colorado, P 120.
16. Thompson and Turk, 1994, Earth Science, 399.